

ANDREAS STEINHÖFEL
RIKO, OSKAR ve DEVASA BİR HATA

RİKO, OSKAR VE DEVASA BİR HATA

© 2021, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin ve resim hakları © 2020, CARLSEN Verlag GmbH

İlk baskı 2020 yılında Almanya'da *Rico, Oscar und das Mistverständnis* adıyla Carlsen tarafından gerçekleştirilmiştir.

YAZAN: Andreas Steinhöfel
RESİMLEYEN: Peter Schössow
TÜRKÇELEŞTİREN: Olcay Mağden
EDİTÖR: Ümit Mutlu
DÜZELTİ: Yağmur Yavaş Aydın
GRAFİK UYGULAMA: Aynur Sarıbüyük

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 284 18 14

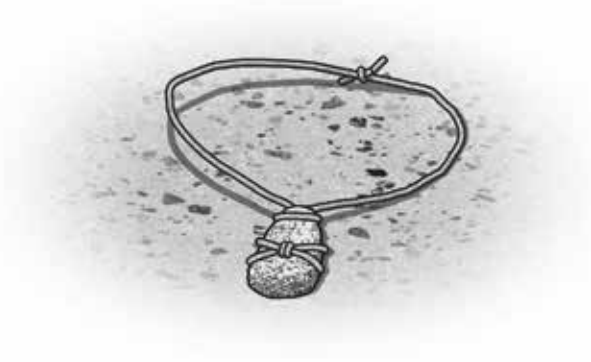
Birinci Baskı: Nisan 2022 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-655-0
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

ANDREAS STEINHÖFEL

RİKO, OSKAR ve DEVASA BİR HATA

ANDREAS STEINHÖFEL

Andreas Steinhöfel, 1962’de Almanya’da doğdu. Çocuk ve gençlik romanları yazarlığının yanı sıra çevirmenlik de yaptı. İlk kitabı *Sıkı Arkadaşlar ve Spagetti Canavarı*’nı 1991’de, mezun olduktan sonra yayımladı. En ünlü kitaplarından biri olan *Çat Kapı*, Almanya’daki pek çok okulda okutuldu. *Riko, Oskar ve Derin Gölgeler* adlı kitabı ile 2008 yılında “Corine Edebiyat Ödülü” ve 2009 yılında “Alman Gençlik Edebiyatı Ödülü”ne layık görüldü. 2017 yılında “James Krüss Uluslararası Çocuk ve Gençlik Ödülü”nü kazanan yazar, hâlen Hesse’de yaşamaktadır.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Riko, Oskar ve Derin Gölgeler (*roman*)

Riko, Oskar ve Defolu Kalpler (*roman*)

Riko, Oskar ve Çalıntı Taş (*roman*)

Riko, Oskar ve Gökteki Cennet (*roman*)

Riko, Oskar ve Devasa Bir Hata (*roman*)

Sıkı Arkadaşlar ve Spagetti Canavarı (*roman*)

Kiralık Canavar (*roman*)

Çat Kapı (*roman*)

Farklı (*roman*)

Mekanik Prens (*roman*)

Gecen Gündüzüm Olsa (*öykü*)

Doretti Ailesi
(Annem, Penny, ben
ve Porsche)
ve

Westbühl
(Yani Bühl)

Bayan Dahling

Altı
kişilik
Kessler
Ailesi

(Arka avluya
<<< açılan
kapı)

Runge-
Blawetzky Ailesi

İrina ve Sebastian

Kiesling

Oskar
ve Lars

Mesut

Mommssen

Hikâyede, tıpkı bingo silindirindeki toplar gibi durmadan yeni birileri çıktığı için, en önemli karakterleri burada sıraladım:

Berlin'deki yaşlılar:

Magda Pommer (Kızlık soyadı Förster): Oyun parkının sahibi kırmızılı kadın.

Erich Förster: Magda'nın kayıp erkek kardeşi.

Heinrich Konrad: Çocukların kafasının içine bakma işinden emekli bir adam.

Cilly Konrad (Kızlık soyadı Liesing): Heinrich'in karısı. Ördek tabancası var.

Enid ve Edith Burnett: Magda'nın en yakın arkadaşının iki yarısı.

Bergwald'daki yaşlılar:

Johanna Nöck (Kızlık soyadı Schwänli): 50 yıllık bir sır taşıyor.

Otfried Nöck: Johanna'nın kocası. Erich Förster'in sadık dostu.

The page is decorated with numerous scattered autumn leaves of various shapes and sizes, some with detailed veins and others as simple silhouettes, creating a seasonal atmosphere.

Ayrıcalar, bir de bunlar vardılar, çok da bir önemi olmayanlar:

Werner Pommer: Magda Pommer'in çok uzun zaman önceki kocası
Gerda Bassewitz (Melek hanım olarak da biliniyor): Lahana turşusu ve
tütüne bayılıyor.

Jérôme Bürger: Para âşığı.

Grete Kretschmar: Kızı Erna'yla birlikte, Jérôme'un suç ortağı.

Miray: Oskar'ın karasevdası.

...veee konuk oyuncu: Mommsen'in büyükbabası!

Bu iki oğlana sonsuza dek bir yüz kazandıran
(ve bu kitabın ismini bulan) Peter Schössow'a...
Teşekkürler!

İLK GÜNDEN ÖNCE

KÜRE İNSANLAR

Bir keresinde Wehmeyer bize řu soruyu sormuştu: Acaba durup dururken, belirli bir kişi olmadan hayatımıza devam edemeyecekmişiz gibi hissetmemizin sebebi ne olabilirdi? Bence bu mütşiş bir soruydu, çünkü benim hayatımda da böyle biri var.

Bu hikâye, insanlığın çok eski zamanlarına dayanıyor. Ta eski Yunan'a. Wehmeyer'in anlattığına göre, dünyanın başka yerlerinde insanlar hâlâ ağaçlarda gezinip birbirlerine ceviz fırlatırken bile Yunanlar epey zekiymiş. Ufacık atomları, halkın egemenliğini ve (çok gerek varmış gibi) matematiği falan hep onlar bulmuş. Gerçi matematik meselesi bence bilerek olmamıştır, tesadüf sonucu keşfedilmiştir. Kesin, yaşlı Yunan'ın biri restoranda kendine leziz bir döner, yanına da şöyle mis gibi salata sipariş etmiştir ama aceleden aklına uygun bir tatlı gelmeyince ortaya aniden tek bilinmeyenli bir denklem çıkıvermiştir.

Neyse. Yunanlar, dünya haritası ve can yeleği gibi başka şeyleri de akıl etmişler. Ayrıca, birbirinden değişik birkaç bin tanrı.

Ve bir de... küre insanları!

İnsanlar çok çok eski zamanlarda şimdiki gibi değillermiş. Küre şeklindelermiş. Dört elleri, dört ayakları, iki de kafaları varmış ve etrafta yuvarlanıp gidiyorlarmış.

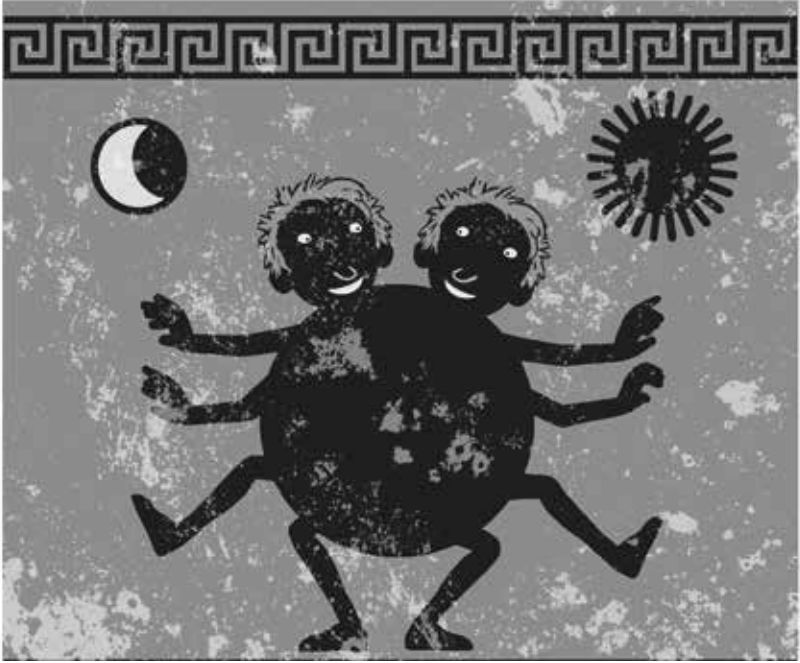
YUVARLANIP GİTMEK: Wehmeyer geçenlerde Almancamın epey ilerlediğini de söylemişti. “Buna gerçekten sevindim, sevgili Frederiko!” Bu müthiş övgünün hatırına, şöyle ufak bir bilmece düşündüm ben de: Hem yürüyüp hem yuvarlanmaya ne denir? Hihi!

Sonunda bu yuvarlanma işi küre insanların canına tak etmiş ve tanrılar gibi gökyüzünde yaşamak istediklerine karar vermişler. Ne de olsa en leziz yiyecek ve içecekler oradaymış. Nektarın tadı bal gibiymiş. Tanrılar, salatalıklı nektarla hazırlanmış, üstüne de süs diye ufak bir nane sapı yerleştirilmiş leziz mi leziz meyveli soda dışında bir şey içmezlermiş. Üstelik yemekte de *ambrosia* varmış. *Ambrosia*, tadının nasıl olduğunu bilen yoksa, şekersiz yulaf lapası kadar sıkıcı bir şeymiş ama tanrıları ölümsüz yapacak kadar da sağlıklıymış.

Küre insanlar tüm bunlara sahip olmak niyetindelermiş. Ancak, gökyüzünde kendileri için boş yer olup olmadığını sormak yerine gidip tanrılara saldırmışlar. (Matematikten çok daha aptalca bir fikir.) Bunun üzerine Zeus, ki kendisi tanrıların başkanı olur, güçlerini almak için küre insanları ortadan ikiye bölmüş ve ortaya iki tane yarım çıkmış. Fakat bu da korkunç bir rezalete sebep olmuş, çünkü iki yarım kürenin de, kesilen taraflarını örten bir deri yokmuş. Bu yüzden, Zeus’un onlarca oğlundan biri, hiç tereddüt etmeden, vücutların bir tarafındaki deriyi di-

ger tarafın üstüne getirip bir güzel bağlamış. İşte bu küçük düğümün olduğu yerde artık göbek deliğimiz var.

Tabii bundan sonra olanlar olmuş, çünkü bu yeni insanlar diğer yarılarını özlemeye başlamışlar. Sonunda noktayı yine Zeus koymuş: Hayatlarının sonuna dek tek ayaklarının üstünde zıplayıp durmak istemiyorlarsa bir zahmet keyiflenip sevinç gösterileri yapmalarını, aksi hâlde bir an bile düşünmeden onları tekrar ortadan ikiye böleceğini söylemiş. Ama yarım insanların sızlanmaları devam etmiş, hatta bugüne kadar da dinmek bilmemiş:

Herkes diğ er yarisını aramakla meş gul. Ve kimse, onu bir kez bulmayag ors n,  yle kolay kolay bırakmıyor.

Benim gibi. Ben de diğ er yarımı buldum. Adı Sarah.

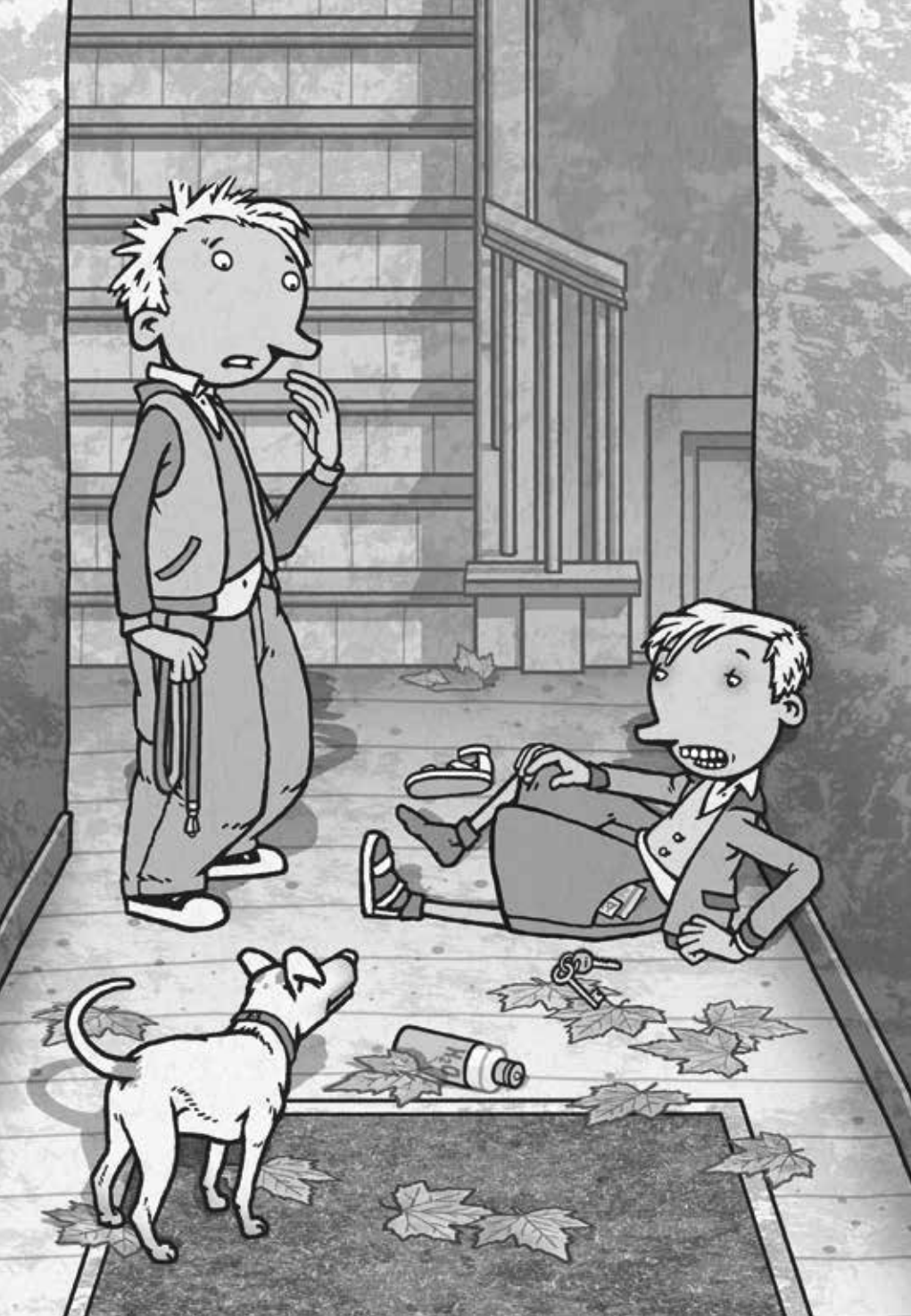
PERŞEMBE

KIRMIZILI KADIN

Oskar alt kattaki merdiven sahanlığında, aynı anda hem Mommsen'in evine hem de arka bahçenin girişine açılan düzlükte duruyordu. Duruyordu derken... yarı uzanır, yarı duvara yaslanır hâldeydi. Her seferinde yanımdan fırlayıp önden giden köpeğim Porsche, başını eğmiş, kulaklarını dikmiş, dili dışarıda; Oskar'ın yanına oturmuştu. Muhtemelen, Oskar'ın ne zamandan beri apartman koridorunda gecelediğini merak ediyordu.

Aşağı ne zaman aceleyle insem son birkaç basamağın üstünden atlarım; o yüzden neredeyse Oskar'ın üstüne yapışacaktım. Onu son anda fark ettim ve ürkerek yavaşladım. Anahtarlığı cebinden fırlamış; yepyeni, göz alıcı “susuzluk şişesi” de yere yuvarlanmıştı. Bu şişeyi ona, oğlunun çok az su içtiğini fark eden ve bu yüzden kuruyup kalacağını, günün birinde onu yatağında ya da salonun bir yerinde buruşuk bir patates gibi bulacağını düşünen Lars hediye etmişti.

Oskar, ayaklarımın dibinde uzanmış yatıyordu. Aklıma hemen Fitzke geldi: Geçen sene, evinin önünde tahtalıköyü boylamış hâlde bulmuştuk onu; biraz olsun yaşayıp yaşamadığını anlamak için omzunu dürtmüştüm. Oskar'ı dürtmeme gerek kalmadı ama; o gayet canlı duruyordu.

Bir yandan da inliyordu. Porsche, bir kulağını indirip diğerini kaldırıyordu.

“İyi misin?” diye sordum.

Sızlanmaya devam etti Oskar. Muhtemelen son birkaç basamağın üstünden zıplamak istemiş ve yere çakılmıştı.

“Kırık yok ama bir yerlerim burkulmuş olabilir,” dedi, aklımdan geçenleri okumuş gibi. “Yardım etsene.”

Dizlerimin üstüne çöküp bir kolunu omzuma attım ve sonra ayağa kalktım. Böyle küçücük bir oğlan nasıl bu kadar ağır olabilirdi? Eskiden, annemle ikinci katta otururken, ağır bir market poşeti taşımam gerektiğinde poşetten bazı şeyleri çıkarıp yerdim. Çikolatalı, ufak bir atıştırma örneğinin. Böylece yukarı daha az ağırlık götürürdüm. Ama Oskar’ın herhangi bir yerinden ısırık alamazdım tabii.

“Kahretsin!” diye homurdandı. “Beni eve götürülebilir misin?”

Ona acelem olduğunu, aslında *acelemiz* olduğunu söylemek istiyordum fakat bunu yuttum.

“Tabii,” dedim. “Ama ne oldu böyle?”

“Şey... takılıp düştüm.”

“Neden beni beklemedin? Sizin kapıyı çaldım ama açan olmadı.”

“Yaa, neredeydim acaba?” dedi. Hafifçe devirdiği gözleriyle o meşhur Oskar bakışlarını takınmıştı; ağzımı açmadan önce yine çok az ve çok ağır düşündüğümü anlatan bakışlardı bunlar. “Aa, tabii ya, burada boylu boyunca yatıyordum!”

“Ama neden...”

ANDREAS STEINHÖFEL

RİKO, OSKAR ve DEVASA BİR HATA

Riko, karnındaki kelekleri sakinleştirmeye çalışırken en yakın dostunu biraz üzüyor.

Oskar, bu tatsız yanlış anlaşılma yüzünden kahroluyor, küsüyor, hatta hayli öfkeleniyor.

Fakat aralarındaki bitimsiz dostluğun gücüyle hareket ettiklerinden, hem sahip oldukları tek oyun parkını hem de arkadaşlıklarını kurtarmak o kadar da zor olmuyor!

Andreas Steinhöfel, *Riko, Oskar ve Devasa Bir Hata*'da bu kez daha da derinlere iniyor ve gizemlerin ardındaki saklı hazineleri ortaya dökerek inanılması güç bir dedektiflik hikâyesi anlatıyor.

RESİMLEYEN:
PETER SCHÖSSOW

tudem.com

f t i o l n tudemyayingrubu

ISBN: 978-605-285-655-0

9 786052 856550